

ŠIAULIŲ UNIVERSITETO EDUKOLOGIJOS KATEDRAI PENKIASDEŠIMT: TARP PASTOVUMO IR KAITOS

Daiva Malinauskienė
Šiaulių universitetas, Lietuva

Edukologijos katedra – tai gilias pedagogines ir mokslines tradicijas turintis Šiaulių universiteto padalinys, kurio istorija prasidėjo dar 1962 metais. Tuo metu buvusi Pedagogikos ir psichologijos katedra buvo padalinta į dvi katedras ir įkurta atskira Pedagogikos katedra. 2001 metais, įvykus esminiams pokyčiams edukacinių mokslų sistemoje, Pedagogikos katedra buvo pavadinta Edukologijos katedra, kaip savarankiškas ir inovatyvus institucinis mokslinis padalinys. Edukologijos mokslo ir pervadintos Edukologijos katedros įprasminimą lydėjo Pedagogikos fakulteto virsmas į Edukologijos fakultetą. Katedra formavosi ir tapo ne tik fakulteto bendruomenės mokytojų rengimo lydere, bet ir nuolat kūrė, plėtojo bendrą universiteto edukacinę kultūrą.

Edukologijos katedros istorijoje ryškėja kryptinga, sisteminga mokslinės ir akademinės veiklos kaita, apimanti beveik penkiasdešimties metų raidos kelią. Katedra yra nuosekli iki tol buvusių tradicijų puoselėtoja, gebanti orientuotis į laiko pokyčius ir naujus uždavinius, kuriuos sėkmingai padėjo spręsti pedagoginis personalas, mokslo lyderiai, kurių kiekvieno mokslinių tyrimų sritis buvo ir yra reikšminga rengiant švietimo ir ugdymo specialistus.

Edukologijos katedros vystymuisi, jos raidos sėkmei, mokslinių tradicijų puoselėjimui, veiklos kokybės gerinimui, fakulteto įvaizdžio įprasminimui didelę įtaką turėjo katedrai vadovavę ir šiandien vadovaujantys mokslininkai. Pirmuoju Pedagogikos katedros vedėju buvo doc. dr. K. Žukauskas (nuo 1962 m. iki 1963 m.), tuo pačiu metu dirbęs ir Šiaulių pedagoginio instituto rektoriumi. Vėliau katedrai vadovavo doc. dr. V. Gruzdis (nuo 1963 m. iki 1974 m.), prof. dr. T. Stulpinas (nuo 1974 m. iki 1977 m.), prof. dr. V. Savickytė (nuo 1977 m. iki 1992 m.), doc. dr. L. Mondeikienė (nuo 1992 m. iki 2000 m.), doc. dr. F. Ivanauskienė (nuo 2000 m. iki 2004 m.), doc. dr. D. Malinauskienė (nuo 2004 m. iki 2006 m.), dr. B. Šilėnienė (nuo 2006 m. iki 2007 m.), doc. dr. D. Malinauskienė (nuo 2007 m. iki dabar).

Kiekvieno vedėjo vadovavimo katedrai stilius pasižymėjo savitu valdymo charakteriu, visada orientuotu į žmogiškųjų katedros išteklių stiprinimą, akademinės veiklos ir studijų kokybės siekį, mokslinių inovacijų ir naujų tyrimų kryptių paiešką, mokslinio bendradarbiavimo skatinimą, perspektyvių studijų programų kūrimą.

Mokslinio personalo augimas

Pedagogikos katedros mokslinis potencialas augo sparčiai. Daugelis katedros dėstytojų gynė daktaro disertacijas ne tik Lietuvos mokslo institucijose (docentai J. Tamošaitienė, V. Baškys, V. Gruzdis, S. Vinikevičius, A. Gumuliauskienė, L. Ušeckienė, L. Mondeikienė, profesorė V. Savickytė), bet ir Sankt Peterburge, Maskvoje (profesoriai T. Stulpinas, A. Juodaitytė, docentai J. Kašys, F. Ivanauskienė, D. Augienė, B. Šilėnienė). Tai padėjo sparčiai plėtoti konceptuales mokslinius tyrimus, reikšmingus mokytojų rengimui tobulinti. Tuo metu buvo parengtos profesorių B. Bitino (dirbo nuo 1970 m. iki 1980 m. ir nuo 1994 m. iki 2001 m.), J. Vaitkevičiaus (dirbo nuo 1967 m. iki

1975 m.) ir G. Merkio (katedroje dirbo nuo 1987 m. iki 2000 m.) habilituoto daktaro disertacijos, tapusios Lietuvos edukologijos mokslininkų fundamentaliųjų tyrimų mokyklomis. Akivaizdu, kad sparčiai augantis mokslininkų skaičius katedroje stipriai veikė ir studijų kokybę, sudarė galimybę ugdyti studentų mokslines-tiriamąsias kompetencijas.

Mokslinis pedagoginis personalas ir jo struktūra plėtėsi priklausomai nuo studijų programų kaitos ir jų įvairovės – išaugo docentų, daktarų skaičius, atsirado profesūra. Šiuo metu (2010 m.) katedros mokslinį pedagoginį personalą sudaro 28 žmonės, iš jų – 2 profesoriai, 14 docentų ir daktarų, 12 lektorių ir asistentų. Septyni šiandieną katedroje dirbantys jauni žmonės studijuoja edukologijos krypties doktorantūroje. Per pastarąjį dešimtmetį disertacijas apgynė šie esami ir buvę katedros dėstytojai: R. Bakutytė (1998) – „II–IV klasių mokinių humaniškumo ugdymas“, R. Pocevičienė (1999) – „Mokėjimo spręsti problemas reikšmė, ugdant pradinį mokinių atsakingumą“, D. Malinauskienė (2000) – „Metaforinio mąstymo lavinimas patarlėmis pradinėse klasėse“, A. Blinstrubas (2002) – „Jaunuolių ir jaunų suaugusiųjų bendrasis išprusimas kaip edukacinės diagnostikos objektas“, E. Šaparnytė (2007) – „Vaikų kompiuterinės kultūros edukacinis diskursas socialinės realybės konstravimo kontekste“. T. Butvilas (2007) – „Šeimoje netektį patyrusių vaikų (7–11 metų) socializacija ir pedagoginės pagalbos strategijos“, D. Bubelienė (2010) – „Mokytojų profesinis stresas ir jo redukavimo prielaidos švietimo vadybos bei edukacinėmis priemonėmis“.

1 pav. Edukologijos katedros kolektyvas 2010 metais.

Sėdi iš kairės į dešinę: prof. dr. Vincentas Lamanuskas, dr. Birutė Šilėnienė, doc. dr. Aušrinė Gumuliauskienė, doc. dr. Daiva Malinauskienė, lekt. Stasė Dapkienė, doc. dr. Dalia Augienė, doc. dr. Rasa Pocevičienė.

Stovi iš kairės į dešinę: doc. dr. Lidija Ušeckienė, doc. dr. Rima Bakutytė, dr. Rūta Šiaučiulienė, doktorantė Toma Sakalauskaitė, dr. Daiva Bubelienė, doktorantė Jurgita Lenkauskaitė, doktorantė Reda Ponelienė, doktorantė Jurgita Smilgienė, dr. Inesė Ratnikaitė, administratorė Aida Plaušinitienė, lekt. Vilhelmina Lukavičienė, doc. dr. Rolandas Paulauskas, doc. dr. Erika Masiliauskienė.

Katedros narių profesionalumą atspindi ir tai, kad daugelis jų buvo ir yra puikūs vadovai: doc. dr. A. Gumuliauskienė ilgus metus vadovavo Edukologijos fakultetui, buvo šio fakulteto dekanė, doc. dr. L. Ušeckienė – Tęstinių studijų instituto direktorė, lekt. V. Lukavičienė dirbo ŠU darbuotojų profesinės sąjungos pirmininke, prof. habil. dr. A. Juodaitytė vadovauja Edukacinių tyrimų moksliniam centrui (ETMC), yra Nacionalinės vaikystės tyrėjų asociacijos įkūrimo iniciatorė ir prezidentė. Prof. dr. V. Lamanuskas – gamtamokslinio ugdymo tyrimų centro (GUTC) vadovas, doc. dr. D. Augienė – *Socrates / Erasmus* programos fakultete koordinatore, doc. dr. R. Pocevičienė – Edukologijos fakulteto tarybos pirmininkė ir t. t.

Mokslinės tiriamosios ir pedagoginės veiklos raida ir kaita

Katedros bendruomenės mokslinė tiriamoji ir pedagoginė veikla buvo nukreipta į įvairių mokslinių kryptių problemas ir tyrimus. Vyresniosios kartos mokslininkai, dirbę katedroje, įnešė didelį indėlį į Lietuvos edukologijos mokslo teoriją ir ugdymo praktiką. Doc. dr. V. Gruzdis plėtojo klasikinės pedagogikos istorijos tradicijas, vienas iš pirmųjų pradėjęs dėstyti Lietuvos švietimo istoriją. Prof. dr. T. Stulpinas tyrinėjo pažangumo diagnostikos problemas, domėjosi vaikų žemo pažangumo priežastimis ir prevencinėmis galimybėmis, kurios ir dabartiniu metu yra viena iš aktualiausių edukologijos problemų. Prof. dr. V. Savickytės pirmieji moksliniai darbai, skirti vaikų organizacijų istorijai Lietuvoje, vėliau peraugo į asmenybės ugdymo klasės bendruomenėje problematiką. Doc. dr. V. Baškys analizavo probleminio mokymo taikymą, efektyvinant pamoką, kaip pagrindinę mokymo formą. Docentai J. Tamošaitienė ir S. Vinikevičius mokslinėje tiriamojoje veikloje ypatingą dėmesį skyrė darbinio ir dorinio ugdymo klausimams nagrinėti. Doc. dr. J. Kašys gilinosi į įvairius pedagoginės psichologijos klausimus, doc. L. Mondeikienė yra viena iš žinomų Lietuvoje ikimokyklinio ugdymo specialistų, kuri tyrė vaikų žaidimus ir gilinosi į vaikų žaidimų pedagogiką. Prof. habil. dr. A. Juodaitytė, pradėjusi savo mokslinę veiklą nuo socialinių ir gamtos mokslų mokyklinės didaktikos lyginamųjų tyrimų, perėjo į tarpakinius tyrimus, ėmusi gilintis į vaikystės fenomeno pedagoginės rekonstrukcijos problemą, pirmoji Lietuvoje pradėjo ir dabar tebetęsia vaikystės tyrimus, sekdamą Europos pavyzdžiu, įprasmino vaikystės fenomenologinę tradiciją Lietuvoje.

Nuo 2000 m. pagal katedros dėstytojų atliekamus mokslinius tyrimus ir mokslinių interesų kryptis išsikristalizavo dvi pagrindinės katedros mokslinės veiklos kryptys ir probleminės mokslinės grupės: „Socializacija: edukacinis aspektas“ ir „Universitetinis mokytojų rengimas“. Jos šiandien, visuomenei pereinant iš informacinės ir žinių visuomenės į kūrybos visuomenę, prasiplečiant dėstytojų moksliniams interesams transformavosi į šias, vieną kitą papildančias, mokslinės veiklos kryptis: „Žmogaus ugdymas(is) žinių ir kūrybinėje visuomenėje, Edukacinių sistemų, procesų ir jų kokybės valdymas ir Universitetinis mokytojų rengimas“.

Katedros narių moksliniai interesai apima įvairias šiuolaikiniam edukologijos mokslui ir praktikai svarbias problemas, kurios pasižymi tarpdiscipliniškumu ir apima tokias edukologijai artimas šakas, kaip sociologija, aplinkotyra, antropologija, kultūra, vadyba ir pan. Per pastarąjį dešimtmetį parengtos ir išleistos šios monografijos: prof. habil. dr. A. Juodaitytės „Vaikystės fenomenas: socialinis edukacinis aspektas“ (2003), prof. dr. V. Lamanausko „Natural Science Education in Contemporary School“ (2003) ir doc. dr. R. Bakuitytės „Pradinių klasių mokinių humaniškumo ugdymas“ (2001).

Intensyviai rengiami ir leidžiami vadovėliai, mokymo knygos ir metodinės priemonės: profesorės A. Juodaitytės parengtas vadovėlis „Socializacija ir ugdymas vaikystėje“ 2004 metais buvo pripažintas vienu iš geriausių vadovėlių socialinių mokslų srityje. Tais

pačiais metais (2004) prof. habil. dr. A. Juodaitytė buvo pažymėta kaip geriausia Šiaulių universiteto Metų mokslininkė.

Vienu produktyviausių pagal mokslinę produkciją ne tik fakultete, bet ir universitete ne kartą yra pripažintas prof. dr. V. Lamanauskas, kuris 2005 m. irgi buvo išrinktas geriausiu universiteto Metų mokslininku. Žymesni jo leidiniai: „Edukologijos praktikumas“ (2000), „Edukologijos labirintai“ (2001), „Švietimo monitoringo įvadas“ (2004), „Ugdymas: aksiomatinis ir sisteminis aspektai“ (2004), „Gamtamokslinis ugdymas pradinėje mokykloje: pasaulio pažinimo didaktikos pagrindai“ (2001), „Švietimo dimensijos“ (2007).

Prof. dr. T. Stulpino knygos „Ugdymo perspektyvos: idealai, tikslai, uždaviniai“ (2005), „Bendrojo ir specialiojo ugdymo principai“ (2004) yra ypač vertingos studijų procesui.

Katedros dėstytojai siekia, kad jų mokslinė produkcija atitiktų kiekvieno jų mokslinių interesų sritis, įprasmina ją įvairiuose mokslo ir metodiniuose leidiniuose: doc. dr. D. Augienė, „Karjera: nuo profesijos pasirinkimo iki veiklos organizacijoje“ (2009), doc. R. Paulauskas „S. Šalkauskio ir A. Maceinos filosofinės edukologijos metmenys“ (2009), doc. dr. A. Gumuliauskienė, doc. dr. D. Augienė ir kt. „Karjera šiandien ir rytoj“ (2002), doc. dr. D. Malinauskienė „Patarlės fenomenas: praktiniai-metodiniai aspektai“ (2004), dr. B. Šilėnienė „Pedagoginės minties raida: nuo priešistorės iki naujųjų laikų“ (2008), doc. dr. F. Ivanauskienė „Individualioji klasės auklėtojo veiklos programa“ (2000), doc. dr. F. Ivanauskienė ir kt. „Lytis. Ugdymas. Socialinė aplinka“ (2008) ir „Lytis ir ugdymas“ (2007), doc. dr. L. Ušeckienė „Žymesnės XX a. pedagoginės kryptys ir jų ištakos“ (2008), lekt. V. Lukavičienė ir kt. „Ikimokyklinukas ir aplinkosauga“ (2001), „Gyvūnijos pasaulis – mūsų džiaugsmas ir rūpestis“ (2009), lekt. S. Dapkienė „Papildomojo ugdymo formos“ (2002), „Klasės auklėtojas ir tėvai – partneriai“ (2003), „Mokomės vadovauti: į pagalbą mokiniui, ypač aktyvistui, lyderiui“ (2006).

Katedros mokslininkai nuo 2000 metų yra parengę ir išspausdinę įvairiuose Lietuvos ir užsienio šalių moksliniuose leidiniuose per 600 mokslinių straipsnių.

Studijos ir akademinė veikla

Ypač didelį dėmesį katedros akademinė bendruomenė skiria studijų kokybei užtikrinti, patrauklioms ir konkurencingoms studijų programoms kūrėti, jų pertvarkai bei studentų rengimui, kuris grindžiamas liberalaus ir demokratiško ugdymo, studento kritinio mąstymo, autonomijos ir visapusiškos asmenybės ugdymo principais, siekiant suteikti šiuolaikiniam specialistui būtinas bendrąsias ir specialiąsias kompetencijas. Dabartiniu metu katedra kuruoja 11 pirmos ir antros pakopos studijų programų.

Tradiciškai daugelį metų studijų programos buvo orientuotos į pradinio ir ikimokyklinio ugdymo specialistų rengimą. Nuo 2000 metų, kintant švietimo ir visuomenės poreikiams, keitėsi ir Mokytojų rengimo strategija, kuri sąlygojo ir naujų studijų programų kūrimo būtinumą, išplečiant tarpdisciplininę specialistų rengimo erdvę ir įprasminant edukologijos ryšius su kitomis mokslų kryptimis. 2005 m. parengta nauja bakalauro studijų programos Edukologija specializacija „Šeimos pedagogika ir vaikų teisių apsauga“, atitinkanti šiuolaikinius reikalavimus tėvų švietimui ir vaikų teisių apsaugai, kasmet ji susilaukia didelio stojančiųjų dėmesio. Atnaujinta 2005 m. tarptautinių ekspertų besąlygiškai akredituota studijų programa Pradinio ugdymo pedagogika, įtraukiant dvi papildomas specializacijas – „Profesinio informavimo ir konsultavimo vadyba“, „Neformaliojo ugdymo vadyba“. Sukurtos modernios antros pakopos studijų programos „Karjeros edukologija“, „Švietimo kokybės va-

dyba“, naujos specializacijos magistro studijų programai Edukologija – „Vaiko teisių apsaugos vadyba“ ir „Personalo mokymo(si) vadyba“.

Studijų programos gali būti įgyvendinamos smarkiai išaugus katedros dėstytojų mokslinėms, pedagoginėms ir tiriamosioms kompetencijoms. Apie tai liudija ne tik įdomios, inovatyvios katedros mokslinių tyrimų kryptys, bet ir atsakingas dėstytojų vadovavimas bakalauro, magistro baigiamiesiems darbams, daktaro disertacijoms, kurių sklaida vyksta kasmetinėse studentų ir doktorantų konferencijose. Rengiami nauji ir nuolat atnaujinami studijų dalykų moduliai, iš kurių nemažas skaičius yra parengtas užsienio kalba ir MOODLE aplinkoje.

Akademinėje veiklos struktūroje katedra visada prioritetinį dėmesį skyrė ir tebeskiria praktiniam specialistų rengimui, todėl ne tik vadovavo pedagoginėms ir profesinėms praktikioms, bet ir nuolat rūpinosi gerinant jų kokybę, atnaujindavo ir ieškojo inovatyvių, kaitą atliepančių praktinės veiklos technologijų. Todėl katedra inicijavo Pedagoginės praktikos koncepcijos sukūrimą, ši koncepcija atliepia naujam Pedagogų rengimo reglamentui (2008) ir įgalina įgyti šiandieniniam specialistui reikalingas praktines veiklos ir profesines kompetencijas.

Mokslinių idėjų sklaida

Lietuvoje formuojantis naujų mokslinių koncepcijų paradigmoms išryškėjo mokslinės diskusijos ir bendradarbiavimo poreikis, todėl katedroje buvo ir tebėra plėtojamos tokios inovatyvios bendradarbiavimo formos, kaip apskritojo stalo diskusijos, metodologiniai seminarai, nuolat vyksta respublikinės mokslinės praktinės konferencijos. Vienos pirmųjų šio laikotarpio konferencijų buvo „Dorinis ugdymas: teorija ir praktika“ (1993), „Dora. Šeima. Mokykla“ (1994), „Ekologija kaip socialinis procesas“ (1996), „Ekologija: socialinis ir pedagoginis aspektai“ (2000). Nuo 2000 metų pradėta organizuoti respublikinė tęstinė mokslinė praktinė konferencija „Socialinis ugdymas“, kurioje kiekvienais metais buvo aptariamoms ir analizuojamos aktualios švietimui ir ugdymui problemos: „Socialinis ugdymas I: papildomojo ugdymo situacija ir perspektyvos“, „Socialinis ugdymas II: mokyklos ir šeimos bendradarbiavimas“, „Socialinis ugdymas III: socialinė pedagoginė teorija ir praktika“, „Socialinis ugdymas IV: vaiko ir šeimos teisių apsauga“. Konferencijų pagrindu yra išleisti straipsnių rinkiniai „Socialinis ugdymas I; II; III, IV“.

Katedra kasmet jau daugiau kaip du dešimtmečius organizuoja Studentų mokslinių darbų konferencijas (SMD). Apibendrinant švietimo kokybės magistrantų baigiamuosius darbus 2007 metais buvo suorganizuota pirmosios švietimo kokybės vadybos magistrantų laidos konferencija „Švietimo kokybės vadybos problemos: teorija ir praktika“, kurioje dalyvavo katedros, fakulteto ir universiteto dėstytojai, baigiamųjų kursų studentai ir švietimo kokybės vadybos magistrai, apgynę magistro darbus ne tik Edukologijos fakultete, bet ir kitose aukštosiose mokyklose.

Projektinė ir ekspertinė veikla

Kasmet vis labiau intensyvėja dėstytojų dalyvavimas šalies ir tarptautiniuose projektuose, programose, konferencijose ir moksliniuose-metodologiniuose seminaruose. Katedros dėstytojai 2002–2004 metais su Šiaulių m. savivaldybės administracijos švietimo skyriumi įsijungė į Atviros Lietuvos fondo finansuojamą projektą „Prioritetinės Šiaulių miesto vaikų ekologijos strategijos kryptys“, 2004 metais į Šiaulių universitete pradėtą vykdyti ESF projektą „Šeimos planeta: šeimai palanki organizacija“, kurio pagrindinis tikslas – kurti šeimai palankią studijų ir darbo aplinką Šiaulių universitete.

2005–2008 metais su VPU, VDU ir KU vykdomi bendri ESF projektai: „Švietimo kokybės vadybininkų rengimas, plėtojant kokybės užtikrinimo sistemą Lietuvoje“, „Profesijos pedagogų rengimo tinklo išplėtimas į Lietuvos regionus“, „Karjeros konsultantų rengimo modernizavimas universitetinėse studijose“, „Tarpuniversitetinis edukologijos doktorantūros konsorciumas“, kurių pagrindu buvo sukurtos II pakopos studijų programos „Švietimo kokybės vadyba“, „Karjeros projektavimas“, „Profesinė pedagogika“ ir parengtos šių programų studijų dalykų (modulių) mokomosios knygos studentams ir dėstytojams. Su VPU, KU ir Utenos kolegija buvo vykdomas projektas „Vaiko gerovės specialistų, dirbančių su socialinės atskirties vaikais, profesinių-pedagoginių kompetencijų tobulinimo modulių sukūrimas bei įgyvendinimas“.

Nuo 2002 m. doc. dr. D. Augienė, doc. dr. D. Malinauskienė, doc. dr. L. Mondeikienė, T. Butvilas dalyvavo tarptautinėje programoje „Žipio draugai“ (programą tarptautiniu mastu koordinuoja organizacija „Partnership for Children“, reziduojanti Londone. Programos partneriai – Anglija, Airija, Danija, Vokietija, Norvegija, Islandija, Lenkija, Kanada, JAV, Brazilija, Indija ir kt.). Pastaruoju metu programa realizuojama visoje Lietuvoje. 2003 metais visiems programoje dalyvavusiems mokslininkams suteiktas tarptautinės programos „Žipio draugai“ konsultantų sertifikatas.

Intensyvėjant Edukologijos katedros mokslininkų atliekamai veiklai, plečiantis tiriamųjų problemų spektrui buvo pradėti leisti mokslo žurnalai, kurie atvėrė naujus kelius ir galimybes inovatyvių idėjų sklaidai Lietuvoje ir užsienyje. Prof. habil. dr. A. Juodaitytė yra mokslo darbų žurnalo „Mokytojų ugdymas“ (įtrauktas į „Index Copernicus“ tarptautinę duomenų bazę), kuris leidžiamas nuo 2002 metų, vyr. redaktorė. Prof. dr. V. Lamanauskas yra daugelio tarptautinių mokslo žurnalų vyr. redaktorius: „Journal of Baltic Science Education“ (įtrauktas į tarptautines „EBSCO: Academic Search Premier“, „Index Copernicus“ ir „British Education Index“ duomenų bases), „Gamtamokslinis ugdymas / Natural Science Education“ (įtrauktas į tarptautinę „Index Copernicus“ duomenų bazę), „Problems of Education in the 21st Century“ (įtrauktas į tarptautinę „Index Copernicus“ duomenų bazę), „Švietimas: politika, vadyba, kokybė / Education Policy, Management and Quality“ (įtrauktas į tarptautinę „Index Copernicus“ duomenų bazę).

Tarptautinis dėstytojų mobilumas

Edukologijos katedros dėstytojai aktyviai dalyvauja *LLP Erasmus* mobilumo programoje, skaitydami paskaitas Europos Sąjungos šalių aukštųjų mokyklų studentams. Doc. dr. R. Bakutytė skaitė paskaitas Katalikiškoje aukštojoje mokykloje (KATHO) Belgijoje, West Jutland aukštojoje mokykloje Danijoje, Malmės universitete Švedijoje, Daugpilio universitete Latvijoje. Asist. dr. D. Bubelienė – Graco katalikiškoje pedagogikos aukštojoje mokykloje Austrijoje, West Jutland aukštojoje mokykloje Danijoje, Rygos pedagogikos ir švietimo vadybos akademijoje Latvijoje, Liudvigsburgo pedagoginiame universitete Vokietijoje. Doc. dr. R. Pocevičienė – Graco katalikiškoje pedagogikos aukštojoje mokykloje ir Vienos krikščioniškojoje pedagogikos aukštojoje mokykloje Austrijoje. Doc. dr. D. Augienė – Viana do Castelo politechnikos aukštojoje mokykloje Portugalijoje. Prof. dr. V. Lamanauskas nuolat skaito paskaitas Kipro universitete, Mariboro universitete Slovėnijoje, Hradec Kralove ir Palackio universitetuose Čekijoje, Sofijos universitete Bulgarijoje. Jis dažnai kviečiamas skaityti paskaitų bakalauro ir magistro studijų studentams užsienyje. Skaitytos kviestinės paskaitos Providence universitete (Taivanas), Sankt-Peterburgo Gerceno valstybiniame pedagoginiame universitete (Rusija), Rivnės tarptautiniame ekonomikos ir humanitarinių mokslų universitete (Ukraina) ir kt.

Edukologijos katedros dėstytojai, dalyvaudami tarptautiniuose, nacionaliniuose projektuose ir pažintiniuose vizituose, kelia savo kvalifikaciją įvairiuose užsienio šalių universitetuose: doc. dr. D. Augienė (Jungtinė Karalystė, Švedija, Danija, Vokietija), doc. dr. R. Bakutytė (Jungtinė Karalystė, Belgija, Norvegija, Švedija, Turkija, Prancūzija), doc. dr. A. Gumuliauskienė (JAV, Čekija, Danija, Suomija, Švedija, Vokietija, Ukraina), doc. dr. D. Malinauskienė (Danija), prof. dr. V. Lamanuskas (Latvija, Čekija, Slovakija, Slovėnija, Vokietija, Taivanas, Baltarusija, Ukraina, Švedija, Bulgarija, Kipras, Austrija, Brazilija), lekt. V. Lukavičienė (Švedija, Danija), lekt. dr. E. Masiliauskienė (Vokietija, Suomija, Švedija), doc. dr. R. Pocevičienė (Olandija, Prancūzija), asist. T. Sakalauskaitė (Vengrija, Turkija, Vokietija), lekt. dr. B. Šilėnienė (Danija, Suomija, Švedija), doc. dr. L. Ušėckienė (Prancūzija, JAV, Kanada, Latvija, Turkija, Jungtinė Karalystė). Nuo 2000 m. Edukologijos katedros doc. dr. D. Augienė ir doc. dr. R. Pocevičienė skaito paskaitas *LLP Erasmus* studentams, atvykstantiems iš užsienio studijuoti į Edukologijos fakultetą. 2008 m. parengta bacheloro studijų programa *LLP Erasmus* studentams *Teacher Training*, į kurios vykdymą įsijungė ir kiti Edukologijos katedros dėstytojai: prof. dr. V. Lamanuskas, doc. dr. R. Pauļauskas, asist. T. Sakalauskaitė.

Edukologijos katedros veiklos perspektyvos

Edukologijos katedra savo veiklos tęstinume išvelgia edukologijos mokslo tradicijų puoselėjimą, pagerbdama visų per penkiasdešimt metų dirbusių mokslininkų indėlį į katedros mokslinę tiriamąją veiklą ir studijų procesą, edukologų rengimo kokybės gerinimą fakultete, toliau plėtojant inovatyvius edukologijos mokslo tyrimus. Sutelktu komandiniu darbu katedra siekia ir toliau ugdyti mokslininkų tyrėjų ir praktikų potencialą, visokeriopai prisidėti prie Edukologijos fakulteto mokslinių tradicijų puoselėjimo, mokslo dermės su studijų procesu, kuriant ir įprasminant Edukologijos fakulteto įvaizdį, kuris labai reikšmingas palaiškant ir kuriant švietimo ir ugdymo specialistų prestižą šiuolaikinėje visuomenėje.